

Dr Daniel K. Darko, Listy więzienne, wykład 9, Filipian 1

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Dan Darko w serii wykładów na temat Prison Epistles. To sesja 9, Filipian 1.

Witamy ponownie w serii wykładów biblijnych na temat Filipian.

Przyjrzelśmy się naszemu wprowadzeniu do Listu do Filipian, a także trochę o historii miasta, kulturze i o tym, jak chrześcijaństwo dotarło do Filipii. Zwróciłem waszą uwagę na to, jak Paweł nawiązał kontakt z wierzącymi w tym kościele i rozwinął z nimi bardzo dobre relacje. To wyjdzie na jaw, gdy przejrzymy test i zobaczymy tematy, które są podkreślone w tym konkretnym teście zwanym Listem do Filipian.

Zobaczymy również nieco unikalności testu i języka, który jest używany. Jeśli pamiętasz z ostatniego wykładu, zakończyłem wykład, czytając ci cytat, który faktycznie pokazuje, że Paweł używa słów w tym konkretnym liście, których nie używa w żadnym ze swoich listów. Częściowo dlatego, że Paweł był w więzieniu w Rzymie i pisał do chrześcijan w rzymskiej kolonii, mieli wspólny język, który, gdy się komunikował, mogli zrozumieć z jasnością.

Teraz, rozpoczynając kolejny wykład o Liście do Filipian, rzucimy okiem na kluczowe tematy tego listu. Możecie zauważyć w trakcie tego wykładu, że lubię dawać wam to, co nazywam żarówkami lub iskrami, rzeczami, które powinny dzwonić z tyłu głowy, gdy przechodzimy przez test. Więc tutaj, w Liście do Filipian, najpierw nakreślę kilka tematów, które chcecie mieć z tyłu głowy, gdy przechodzimy przez test.

Zwracam również uwagę na pewne strategie retoryczne starożytnego świata, które są dla nas tak ważne, aby zrozumieć sposób, w jaki napisano List do Filipian, jak jest zaprojektowany, jak odbywają się argumenty, jak retoryka jest skonstruowana i jak Paweł, strategie, których Paweł używa tutaj, aby przekonać. W rzeczywistości jeden uczonego o imieniu Ben Witherington twierdziłby, że Paweł faktycznie zna niektóre strategie retoryczne, które pokażę w tym artykule, i które faktycznie znacząco ukształtowały jego pisanie Listu do Filipian. Przyjrzyjmy się więc najpierw niektórym kluczowym tematom.

Patrząc na List do Filipian, chcesz mieć z tyłu głowy temat przyjaźni. Wspomniałem, że w Liście do Filipian przyjaźń jest tak znacząca, że niemal czujesz, jak emocje Pawła stają się rzeczywistością w sposobie, w jaki pisze. Mówi o rzeczach, które pochodzą z jego serca.

Mówi o solidnej relacji, jaką z nimi ma, niemal jak ojciec z dziećmi. Więc miej przyjaźń z tyłu głowy. Po drugie, chcesz mieć z tyłu głowy słowo radość lub radować się.

Jeśli pochodzisz z któregoś ze znanych mi kościołów, prawdopodobnie masz jedną lub dwie piosenki, które śpiewasz gdzie indziej i które będą miały bardzo popularne wersy w Liście do Filipian, takie jak raduj się. I znowu mówię raduj się. Paweł napisze niektóre z tych wersów dla kościoła w Filipi.

Spróbuj zachęcić ich do radowania się w obliczu cierpienia, w obliczu myślenia o własnym cierpieniu, a nawet być może niektórych wyzwaniach, przez które mogą przechodzić jako chrześcijanie w mieście Filipi. Inną rzeczą, którą zobaczysz i którą powinieneś mieć z tyłu głowy, jest temat pokory w tym liście. Paweł zamierza rzucić wyzwanie kościołowi, aby rozwinął nastawienie, które jest rzeczywiście godne ludzi, którzy nazywają Jezusa Chrystusa swoim Panem.

Poruszy bardzo ważny temat, który lubię podkreślać w pismach Pawła. Fakt, że zmiana sposobu myślenia faktycznie wpływa na zachowanie ludzi. Aby zmiany w zachowaniu przyniosły skutek, musi nastąpić radykalna zmiana sposobu myślenia.

Paweł przejdzie do tematu pokory, aby nawet zilustrować, w jaki sposób nastawienie wierzących powinno być wzorowane na Chrystusie, a następnie da nam to, co nazwiemy hymnem Chrystusa, aby opowiedzieć o tym, jak Chrystus uniżył samego siebie i jak z powodu tej pokory Bóg wywyższył go i nadał mu imię, które jest ponad wszelkie inne imię. Że na wspomnienie imienia Jezus każde kolano powinno się zgiąć i każdy język wyznać, że Jezus jest Panem. Innym tematem, który chcesz zachować jako tło, jest Chrystus jako droga chrześcijańskiego modelowania.

A poza Chrystusem Paweł będzie pokazywał różne postacie, w tym samego siebie, jako wzór do naśladowania. Innymi słowy, w Liście do Filipian Paweł przypomni nam, że chrześcijańskie przywództwo to modelowanie. Być chrześcijańskim liderem to być w miejscu, w którym, czy wiesz o tym, czy nie, ktoś cię śledzi, ktoś cię obserwuje i ktoś uczy się z twojego sposobu życia.

Więc muszą zwrócić na to uwagę. On wyróżni Chrystusa i niektórych jego towarzyszy i wyróżni siebie jako dobry wzór do naśladowania. Teraz, to prowadzi mnie do punktu, że mamy tematy tła, które również utrzymują to tło, strategię retoryczną stosowaną przez Pawła.

Nie ma w tym żadnej szczególnej chrześcijańskiej nuty, powiedziałbym, ponieważ te strategie retoryczne są tym, co jest wspólne dla filozofów i retorów, czy to greckich, czy łacińskich. Pozwólcie, że zwrócę waszą uwagę na trzy kluczowe ramy lub argumenty, które przedstawię w swojej dyskusji. Tak więc w pismach grecko-rzymskich lub w argumentacji, to właśnie nazywamy retoryką sądową.

Retoryka sądowa to forma retoryki, w której ktoś staje przed publicznością i przedstawia argumenty, aby faktycznie pokazać, co jest dobre, a co złe. W

starożytnym świecie, kiedy można było pójść do ratusza, przedstawić sprawę i uzyskać wsparcie, forma retoryki sądowej była bardzo ważna, zwłaszcza jeśli twój przyjaciel lub ktoś, kogo kochasz, ma kłopoty. Musisz być w stanie nauczyć się umiejętności, które są potrzebne, aby stanąć, przedstawić sprawę i wyciągnąć ostre antytezy, aby móc odróżnić dobro od zła, przepraszam, dobro od zła, aby osoba lub osoby słuchające cię faktycznie ustąpiły i powiedziały: tak; trafiliśmy w twój punkt, przedstawiłeś sprawę; rzeczywiście masz rację.

Istnieje szczególna umiejętność, którą należy rozwinąć, aby przedstawić taką sprawę. Drugim znanym w starożytnym świecie retorycznym frameworkiem lub strategią retoryczną jest to, co nazywamy rozmyślną retoryką. Rozmyślna retoryka ma na celu przekonanie lub odwieść od dogodnego przyszłego działania.

Więc coś ma nadejść, a ty rozwijasz tę umiejętność. Powiedzmy, wiesz, dam ci przykład. Nadchodzą wybory, a ty zaczynasz kampanię wyborczą. To nie jest czas, aby uczyć się, jak wygłaszać bardzo dobrą retorykę sądową, aby przedstawić sprawę.

Ludzie nie przejmują się tym zbyt. Jeśli wybory są jutro, cała twoja retoryczna sztuczka powinna być zaprojektowana tak, aby zachęcić ludzi do głosowania. Jeśli próbujesz zbyt mocno grać na faktach i liczbach, tracisz ich.

Możesz wtedy, stosując tę strategię retoryczną, dowiedzieć się, że być może najważniejszą rzeczą do zrobienia jest nawiązanie kontaktu z publicznością. Możesz również dowiedzieć się, że być może najważniejszą rzeczą do zrobienia jest przyjrzenie się temu, co jest dla nich ważne i powiedzenie im, że to jest to, co chcesz dla nich zrobić. Nawet jeśli jest to jedna z 30 rzeczy, które chcesz zrobić, stosujesz świadomą retorykę, przedstawiasz swoją sprawę, pobudzasz ludzi do stanięcia po swojej stronie i sprawiasz, że pójdą. Tak, jesteś tym, na którego byśmy głosowali.

Trzecią formą retoryki jest to, co nazywamy retoryką epidemiczną. Retoryka epidemiczna wykorzystuje pochwały lub nagany, aby promować wartości lub potwierdzać stanowisko. Tak więc, jeśli chcesz zniechęcić do złego zachowania, możesz zacząć od powiedzenia, wiesz, ze wszystkich obywateli tego konkretnego miasta, my jesteśmy znani z naszej uczciwości i jesteśmy znani z naszej godności.

Jesteśmy znani ze wszystkich wspaniałych rzeczy, które przekazali nam nasi przodkowie. Jedną z nich, która nie jest godna nas, jest na przykład kradzież. Następnie możesz pokazać, jak żenująca i naganna jest kradzież.

Kiedy to robisz, stosujesz retorykę epidemii, aby faktycznie użyć obwiniania i pochwał, aby apelować do sumienia ludzi, aby stanęli po twojej stronie. Starożytni greccy retorycy bardzo często stosowali tę metodę. Filozofowie rzymscy, nawet nie tylko Aratos, stosowali część tej metody.

Uczeni uważają, że Paweł o tym wiedział. W końcu, Paweł, kim on był? Cóż, wiemy, że Paweł był uczonym żydowskim. Wiemy, że studiował u Gamaliela.

Wiemy poza tym, że Paweł wychował się w mieście uniwersyteckim, Tasos. Zna grekę bardzo dobrze. Chcesz wiedzieć? Studiujesz grekę Nowego Testamentu i próbujesz studiować Pawła.

Ale rozumiesz, że studenci powiedzą ci, jak to możliwe, że Ewangelia Jana jest prosta? I dlaczego Paweł jest taki skomplikowany? Cóż, facet zna język, a kiedy się ekscytuje, używa słów, których po prostu nie rozumiemy i musimy się bardzo starać, żeby je zrozumieć. Był uczonym facetem. Rozumiał grecką kulturę, grecki system i grecki język i potrafił z nimi bardzo dobrze pracować.

Istnieje prawdopodobieństwo, że pracując w świecie grecko-rzymskim, miał również okazję dowiedzieć się czegoś o rzymskiej, greckiej i rzymskiej retoryce. Dlatego naukowcy tacy jak Ben Worthington, który wykłada w Asbury Theological Seminary, powiedzą, że jest przekonany, że Paweł faktycznie wiedział o tych cechach retoryki, gdy pisał List do Filipian. Cechy retoryczne, te trzy, są kluczową częścią.

Istnieją podskładniki retoryki, które chciałbyś odnotować, ponieważ odniosę się do niektórych z nich, gdy będziemy przeglądać List do Filipian. Jednym ze szczegółów w sposobie działania retoryki na poziomie jest to, co nazywamy exodium . Exodium w starożytnej retoryce jest bardzo, bardzo ważne.

To część retoryki i umiejętności retorycznych, która przyciąga publiczność, która sprawia, że publiczność od tego, co robi, zaczyna się skupiać lub zwracać uwagę na to, co robisz. To jest haczyk, jeśli wolisz. Być może, gdy byłeś w liceum, nauczyłeś się kilku z trzech kluczowych rzeczy starożytnej greckiej retoryki.

Te trzy kluczowe rzeczy to ethos i pathos, a trzecia to ethos, pathos i logos, których uczysz się najpierw w szkole średniej. Logos to substancja, treść. Pathos to emocjonalne połączenie, które chcesz nawiązać jako mówca, które możesz faktycznie połączyć z publicznością.

Oczywiście, etos, fakt, że osoba, która przemawia, jest osobą uczciwą i że masz pozycję i prawo do bycia wysłuchanym, to czynniki, które musisz wziąć pod uwagę. Te umiejętności retoryczne, o których mówię, opierają się na tym. To są trzy podstawowe rzeczy, które zakłada każda osoba wykształcona.

Te, o których mówię tutaj, to kolejne umiejętności, których się uczysz, a exodium jest jedną z kluczowych. Więc jeśli przygotowujesz przemówienie, myślisz exodium . Zanim sprawię, że ludzie mnie posłuchają, co muszę zrobić? I zaczynasz myśleć w tych kategoriach.

Innym obszarem jest narracja. Narracja nie jest stosowana we wszystkich przemówieniach, ale czasami jest, i to jest ta część, która odnosi się do tła i faktów i przedstawia sprawę. Przedstawiasz tło, odnosisz się do niego i opowiadasz o nim, jak znasz angielskie słowo nourishing, i zabierasz je ze sobą.

W dzisiejszych salach sądowych prawnicy również stosują tę umiejętność. Opowiadają historię. Próbuje ją stosować, gdy mówią o orzecznictwie.

Propositional to kolejna, stwierdzająca, co jest uzgodnione, a co jest kwestionowane lub jest kwestionowane. W propositional, twój nauczyciel retoryki nauczy cię, że musisz przestać myśleć, że jeśli powiesz ludziom, kim nie są, uwierzą ci. Musisz przestać.

Musisz być w stanie powiedzieć im, co wszyscy zgadzamy się. I tak wszyscy jesteśmy na tej samej stronie w tej sprawie. Musimy być w stanie jasno rozszyfrować, co do czego nie jesteśmy na tej samej stronie i dlaczego powinni być po twojej stronie sporu.

Wygląda na to, że Paul znał te umiejętności. Wow. Pewnie myśleliście, że będę studiował List do Filipian.

Teraz wygląda na to, że studiuje starożytną grecką retorykę. Tak. I powiem ci dlaczego.

Badanie niektórych z tych cech jest tak ważne, że można zrozumieć, że listy Nowego Testamentu nie były przeznaczone do czytania. Nie są przeznaczone do tego, aby ludzie je podnosili, czytali i studiowali. Zostały faktycznie napisane, aby ludzie je słyszeli.

Tak, aby jedna lub dwie osoby, które potrafią czytać, stały się tymi, które przeczytają je z jasnością, a reszta usłyszy. A ponieważ są przeznaczone do tego, aby większość ludzi je usłyszała, retoryka jest ważna, aby przekazać to, co jest powiedziane, z jasnością. Jeśli zbierzesz wszystkie treści, fakty i liczby razem, są tak nudne, a gdy zostaną przeczytane, ludzie nie będą podążać.

A Paweł wydawał się podążać tymi wzorcami, w tym probatio, które ustanawiało dowody na podstawie wiarygodności mówcy. Jeśli jesteś znany z tego, że nie mówisz prawdy, a teraz mówisz o cnotie prawdy, masz kłopoty. Chcesz to mieć z tyłu głowy, aby jeśli nie jesteś wiarygodny w tym, o czym mówisz lub na czym opierasz argumentację, upewnić się, że gdzieś temu przeciwdziałasz.

Twój nauczyciel retoryki w starożytnym świecie zwróci twoją uwagę na te cechy i powie: weź pod uwagę, jeśli zamierzasz przekonywać. Ostatnią pozycją na liście jest

tutaj obalenie, które dosłownie, jak brzmi po angielsku, jest częścią retoryki, która odrzuca lub obala przeciwny argument. Paweł wydawał się o tym wiedzieć.

A teraz pisze do przyjaciół. Nie porusza niektórych z tych złożonych kwestii z kontrowersjami i tym wszystkim. I tak naprawdę nie musi się martwić o fałszywych nauczycieli, o to, co będą próbowali zrobić, i o wszystkie złożone kwestie w innych listach.

Teraz może usiąść i napisać do przyjaciół. W tym momencie przechodzimy do Listu do Filipian 1. List do Filipian 1, wersety 1 i 2, Paweł pisze: List do Filipian 1, Paweł i Tymoteusz, sługa Chrystusa Jezusa, do wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filippi wraz z biskupami i diakonami, łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa. Możecie zauważyć, że jest to standardowe pozdrowienie w liście Pawła.

Paweł, zwracając uwagę na sposób działania listów grecko-rzymskich, przechodzi bezpośrednio do sposobu funkcjonowania pisanie listów, ponieważ trzy elementy charakteryzują się jasnością tych pozdrowień. W grecko-rzymskim przepisie lub na początku listu podane zostanie imię nadawcy, podane zostaną pozdrowienia, a imiona adresatów zostaną wymienione. I zgadnijcie, co Paweł tutaj robi? Paweł identyfikuje tych, którzy wysyłają list, i mówi, że to on, Paweł.

To był on, Paul i Timothy. Timothy był współpracownikiem Paula. Spójrz, jak opisał ich związek za pomocą prostego spójnika: Paul i Timothy.

Niewolnicy, jeśli tłumaczę dosłownie, niewolnicy lub słudzy Chrystusa Jezusa. Wiemy, że Tymoteusz i Paweł nie są dosłownie niewolnikami. To metafora, która faktycznie wyraża naturę ich relacji.

Natura ich relacji polega na tym, że widzą Jezusa Chrystusa jako Pana nad swoim życiem. A jeśli Jezus jest Panem nad ich życiem, a oni są niewolnikami Pana Jezusa Chrystusa, to całe ich życie jest poświęcone wykonywaniu rozkazów lub życzeń Jezusa Chrystusa. W tym sensie mogą powiedzieć, że jesteśmy sługami lub niewolnikami, a On jest naszym Panem i naszym mistrzem.

Powiedzenie, że są sługami Chrystusa Jezusa, oznacza sugerowanie, że uznają oni panowanie Jezusa Chrystusa nad swoim życiem. Pewien pisarz, Moises Silva, w swoim komentarzu do Listu do Filipian w tych prostych pozdrowieniach dokonuje bardzo dobrej obserwacji. Moises Silva zauważa, że gdy Paweł pisze, że Paweł i Tymoteusz są sługami, mówi dalej, że są sługami Chrystusa Jezusa, a następnie mówi do świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filippi, a następnie w wersecie drugim mówi, że łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa.

A Mojżesz pisze to, aby to wyjaśnić. Intrygujące jest odkrycie, że z czterech listów, w których Paweł nie przedstawia się jako apostoł ; trzy były adresowane do kościołów macedońskich, Filipian oraz jeden i dwa do Tesaloniczan. Czwarty to Filemon, gdzie delikatność okazji, jak widać w wersetach 17 do 20, wyjaśnia tę cechę.

Paweł nie musi powoływać się na swoje prawa apostołskie w Filipi. Nie musi pokazywać, że ma jakiś autorytet duchowy. Pisze do swoich przyjaciół.

Chodzi bardziej o to, kim są razem w Chrystusie. Są sługami Chrystusa. Są świętymi w Chrystusie.

Są to święci, którzy mieszkają w Chrystusie w Filipi. Pozwólcie mi zrobić krótkie ćwiczenie na temat Tymoteusza. Dlaczego Tymoteusz jest w tym opisie? Ponieważ związek Tymoteusza z regionem sięga wcześniejszej posługi Pawła w Macedonii i Achai.

Kiedy udali się do obszaru, który dziś nazwiemy, lub w tym konkretnym liście nazwiemy Filipi i Tesaloniką. Paweł wydaje się być jedynym autorem, ze wszystkich wskazań, ale wydaje się również wspominać Tymoteusza, aby pokazać, że nie jest sam, że Tymoteusz jest z nim, a coraz częściej uczeni skłaniają się ku opinii, że Paweł może pisać, wspominając Tymoteusza tym razem nie dlatego, że pisze, pisze dosłownie z Tymoteuszem, ale pokazując, że Tymoteusz jest tam z nim i wszyscy są sługami Chrystusa razem. Sugeruje się, że może to być również próba wciągnięcia znanej osoby do dyskusji jako wspólnego świadka, a Silva na to wskazuje.

Jednak gdy spojrzysz na ten test, ważne jest, aby zauważyć, jak ważny jest Tymoteusz w tym równaniu. Paweł niekoniecznie pyta Tymoteusza, czy jeśli ja narysuję jedną linijkę, ja napiszę jedną linijkę, ty napiszesz drugą linijkę, ale bardziej to, co wydawało się tu dziać, jak bym argumentował, to Paweł pisze i pokazuje, że Tymoteusz jest fizycznie obecny z nim, a jeśli Tymoteusz w ogóle z nim nie pisze, to Tymoteusz widzi, co pisze, a Tymoteusz jest z nim w jednym duchu. Witherington ma to do powiedzenia Tymoteusz jest wymieniony w przepisie kilku listów Pawła, Filipian, Kolosan i Filemona, co wskazuje, że Tymoteusz z pewnością był z Pawłem podczas jego aresztu domowego, wydarzenia, które prawdopodobnie miało miejsce w latach 60–62 n.e. lub n.e. w Rzymie.

Witherington chciałby powiązać fakt, że Paul lubi wspominać o Timothy'm, niezależnie od tego, czy pisze z nim, czy nie. To nie jest nic nowego. Paul chce pokazać, że Timothy jest z nim.

I to prowadzi mnie do odbiorców. Werseł 2, albo przepraszam, jest drugą częścią wersełu 1. Paweł nazywa ich świętymi. Są świętymi.

Są to ci, którzy są oddzieleni do użytku Boga. Nie są to święci, których czyni świętymi Papież. Są świętymi, ponieważ są oddzieleni, aby zachować ich świętość lub zachować ich do szczególnej służby dla Pana, mianowicie służby w Panu Jezusie Chrystusie.

I nie są oni świętymi nikogo. Nie są oddzieleni dla żadnej sprawy. Ale są świętymi w Chrystusie.

A Chrystus tutaj mógłby być miejscem, w którym przebywają i działają jako święci. W sferze, w której Chrystus jest Panem. W sferze, w której ich nauczanie i ich postępowanie są kształtowane przez Chrystusa.

Co ciekawe, przepis cytujący i odwołujący się do nich jak do Chrystusa ma pewien interesujący wymiar. I pozwólcie mi przeczytać tekst wszystkim świętym w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filipi.

Pytanie brzmi, czy fakt, że Jezus poprzedza Filipi w Chrystusie sugeruje, że Paweł chce najpierw podkreślić, kim są w Chrystusie, zanim wspomni o ich obywatelstwie lub miejscu? Wiedząc doskonale, że są to chrześcijanie w Filipi. Są dumni ze swojego obywatelstwa. Są dumni z tego, skąd pochodzą.

Kiedy wpadniesz w kłopoty z nimi, jak widzieliśmy w Dziejach Apostolskich, obywatele Filipi faktycznie powiedzieli: jesteśmy Rzymianami, a Paweł i inni przybyli, aby spróbować zmienić nasze zwyczaje. Czy możliwe, że Paweł na samym początku rzuca tutaj aluzję, że twoja prawdziwa tożsamość jest w Chrystusie? A wy jesteście wierzącymi w Chrystusa, którzy po prostu przypadkiem są w Filipi.

Jeśli tak jest, to niektóre komentarze, które zobaczymy w dalszej części listu, będą miały wiele sensu. Paul poruszy kwestię obywatelstwa i pomoże im zrozumieć, gdzie należy postrzegać prawdziwe obywatelstwo. Paul zamieszcza tutaj interesujący komentarz.

Kiedy wspomina, że pisze to do świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filipi, mówi także o nadzorcach i diakonach. To najwcześniejsze odniesienie do biskupów. Greckie słowo przetłumaczone tam dla ciebie na ekranie to episkopal.

Innymi słowy, starsi lub biskupi to pierwszy raz, kiedy możemy to zobaczyć. To słowo można przetłumaczyć. Ci z was, którzy pochodzą z tradycji takich jak katolicka lub anglikańska, mogą być zaznajomieni ze słowem biskup, a czasami łaciński odpowiednik episcopos jest używany w tych kontekstach, aby oznaczać starszego lub urząd.

Paweł rzuca tutaj to słowo w języku greckim, a pytanie brzmi: Czy to oznacza, że byli biskupi? Czy w kościele w Filipi kościół rozwinął się już do tego stopnia, że ludzie

mogli piastować urzędy biskupie? To ciekawe pytanie, ponieważ te dwa słowa pojawiają się gdzie indziej w Pierwszym Liście do Tymoteusza, aby określić przywódców. Słowo episkopalny lub starsi pojawia się tam bardziej w odniesieniu do osób, które są przywódcami, a greckie słowo diakonos lub minister również pojawia się tam jako urząd.

Ale musimy być ostrożni w sposobie, w jaki kładziemy nacisk na List do Filipian, ponieważ jeśli zadamy pytanie, czy episkopalny w sposób, w jaki jest używany w niechrześcijańskim sensie, zawiera niektóre z tych elementów, odpowiedź brzmi: tak. Politycy używają tego. Używają tego w odniesieniu do urzędu komisarza lub urzędu nadzorcy kolonii.

Ale czy możliwe jest, że Paweł po prostu używa tego w inny sposób, mówiąc, że są starsi i są ludzie, którzy służą w kościele, nie mówiąc, że istnieją struktury instytucjonalne, w których mamy biskupów i mamy diakonów. Uczni zajmujący się Nowym Testamentem nie są zadowoleni z idei, że w czasach Filipian byli ustanowieni biskupi, ponieważ wszystko inne, co wiemy, nie potwierdza, że urząd biskupa był tak ustanowiony, jak wiemy dzisiaj w kościołach takich jak Kościół katolicki i tak dalej. Ale wiemy od kogoś takiego jak Ireneusz, później w drugim wieku, że będziemy mówić o strukturach kościelnych, a do tego czasu w drugim wieku staną się one głównymi urzędami, które będą sprawować ludzie.

Do tego czasu jednak urząd nie był tak rozwinięty. Powoli rozwijał się coraz bardziej w czasach listów pasterskich, jak widzimy w 1 Liście do Tymoteusza. Ale w czasach Filipian znamy kościoły, które są głównie kościołami domowymi, luźnymi lub rozluźnionymi strukturami przywódczymi, gdzie ludzie spotykają się, komunikują, uczą się i dobrze się bawią jako wierzący, a nie kościoły ze strukturami diakonów i biskupów.

To prowadzi mnie do refleksji nad językiem Pawła w pozdrowieniach. Czy zauważacie, jak wita ich w stylu Pawłowym? Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa. Łaska.

Będę ci przypominał za każdym razem, gdy Paweł użyje tego słowa, ponieważ jest ono ważne w rozumieniu Pawła. Łaska, słowo, które można przetłumaczyć jako dar, zaczęło oznaczać coś innego dla Pawła. Zaczęło oznaczać przysługę lub miłosierdzie okazane niezwykle upartej osobie, która płynęła pod prąd, zasługując na najgorsze z najgorszych, ale Bóg nadal okazywał mu miłosierdzie.

Dla niego łaska jest terminem teologicznym. Łaska nie jest tylko darem. Jest miłosierdziem lub łaską okazaną tym, na których nie zasłużyli.

Pewnego razu faryzeusz, który w swoim umyśle czynił właściwe rzeczy dla Boga, prześladowając kościół Pana Jezusa Chrystusa, spotkał kogoś w cudowny sposób, kto

przedstawił się jako Ja jestem Chrystusem, którego ty prześladujesz. Właśnie wtedy, gdy przygotowywał swój umysł na wyzwanie, karcenie lub karę ze strony tego Chrystusa, okazał mu miłosierdzie. Tego dnia w doświadczeniu w Damaszku Paweł miał później spotkać innego naśladowcę Pana Jezusa Chrystusa o imieniu Ananiasz.

Powiedziałby mu więcej i ochrzciłby go, a jego życie by się zmieniło. Powiedziano by nam, że Paweł w Dziejach Apostolskich, Paweł faktycznie zacząłby głosić ewangelię w Damaszku. Wow! To był jego cel, aby iść i prześladować naśladowców Jezusa Chrystusa.

Dla Pawła to jest łaska. Nie zasłużył na okazane mu miłosierdzie i będzie używał tego języka, języka łaski, języka teologicznie nacechowanego, aby scharakteryzować swoje rozumienie tego, co Bóg uczynił ludzkości, skażonej i uwięzionej w grzechu. Łaska jest w tym duchu, pozdrawia Paweł.

Łaska wam. I pokój, szalom i pomyślność Boga wam. I ten pokój od Boga, Paweł chce, abyście wiedzieli, że ten pokój pochodzi od Boga, który może być postrzegany jako nasz Ojciec i Mistrz naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Hansen, myśląc o formule w tych dwóch wersetach w Liście do Filipian, czyni następującą obserwację. Trzykrotne powtórzenie imienia Chrystus Jezus, Chrystus Jezus, Pan Jezus, przedstawia centralny temat, który pojawia się w całym liście i jednoczy wszystko wokół osoby Chrystusa. FF Bruce, brytyjski uczonec, posunie się nawet do stwierdzenia, że kiedy myślimy o pokoju w Liście do Filipian w tym terminie, powinniśmy myśleć o pokoju w ten sposób.

Pokój, według Bruce'a, jest sumą wszystkich błogosławieństw, doczesnych i duchowych. A łaska jest źródłem, z którego pochodzą. Tak więc Paweł oferuje pokój, i nie tylko pokój, ale łaskę i pokój Boga naszego Ojca i Pana Jezusa swoim przyjaciołom w Filipi.

To właśnie na tej nucie może zacząć i najlepiej wdzięcznie i dziękować za to, co Bóg czynił. Píše od wersetu trzeciego rozdziału pierwszego: Dziękuję mojemu Bogu za wszelką pamięć o was, zawsze w każdej modlitwie mojej za was, zanosząc wszystkie modlitwy z radością z powodu waszego udziału w ewangelii od pierwszego dnia aż do teraz. Jestem pewien, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, doprowadzi je do końca w dniu Chrystusa Jezusa.

Słusznie jest, że tak o was wszystkich myślę, ponieważ trzymam was w sercu, bo wszyscy jesteście ze mną uczestnikami łaski. Zarówno w moim uwięzieniu, jak i w obronie i potwierdzaniu ewangelii, bo Bóg jest moim świadkiem, jak bardzo tęsknię za wami wszystkimi z miłością Chrystusa Jezusa. I modlę się, aby wasza miłość coraz bardziej obfitowała w wiedzę i rozeznanie, abyście umieli rozpoznać to, co doskonałe, i tak byli czyści i nienaganni na dzień Chrystusa.

Napełnij owocem sprawiedliwości, który przychodzi przez Chrystusa ku chwale i uwielbieniu Boga. Zatrzymajmy się na chwilę i przyjrzyjmy się modlitwie i dziękczynieniu Pawła trochę bliżej. Tutaj widzimy w modlitwie i dziękczynieniu Pawła, możesz zauważyć, że w rzeczywistości, w przeciwieństwie do języka angielskiego, jeśli spojrzysz na grekę, moje spojrzenie na angielskie tłumaczenie, które teraz czytam z ESV, w ogóle tego nie zawiera.

Właściwie wersety od 3 do 8 to jedno zdanie po grecku. Niektóre z tych wersetów Pawła nazywam bezdechowymi inwokacjami lub bezdechowymi wyrazami dziękczynienia. Wyobraź sobie, że zostałeś poproszony o przeczytanie tego listu dużej liczbie osób lub grupie osób w kościele i masz przeczytać wersety od 3 do 8, a to jest jedno zdanie.

Jak byś to zrobił? Jak szybko byś to zrobił? W skomplikowanych greckich konstrukcjach Pawła, jak wymawiałbyś słowa? Czasami wyobrażam sobie Pawła tak podekscytowanego i pełnego radości, że przychodzi i po prostu pisze, i kiedykolwiek widzę, jak pisze te długie zdania, ma wszystkie te wspaniałe rzeczy do powiedzenia, jak zobaczysz nie tylko w Liście do Filipian, ale także zobaczysz, gdy dojdziemy do Efezjan 1, gdzie masz tak długo, jak od rozdziału 1 werset 3 do, myślę, wersetu 13 jako jedno zdanie i jak bardzo jest podekscytowany, że po prostu wylewa rzeczy. Pomyśl o tym, gdy myślimy o dziękczynieniu Pawła. Spójrz na główny nacisk tego dziękczynienia.

Partnerstwo. Braterstwo. Mówi o byciu uczestnikami.

Dalej mówi o swojej pamięci o tych ludziach; wyraża pewność i mówi werset 5 z powodu waszego partnerstwa w ewangelii od samego początku aż do teraz. Werset 7. Słusznie jest, że tak czuję się o was wszystkich, ponieważ trzymam was w moim sercu, a wy wszyscy jesteście ze mną uczestnikami łaski. Dalej mówisz werset 8. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak tęsknię za wami z miłością w Chrystusie Jezusie.

Pewnie myślisz, że Paul się wzrusza. Mężczyźni tego nie robią. No cóż, nie, mężczyźni to robią.

Kiedy mężczyźni są podekscytowani, można wyrażać partnerstwo, braterstwo, uczucie i pragnienie bycia razem z przyjaciółmi. W przypadku Pawła w jego modlitwie i dziękczynieniu widać to, co Witherington identyfikuje jako exordium, w którym zamierza wywołać reakcję emocjonalną. Kiedy ludzie czytają o Pawle, widzimy, że trzyma nas w swoim sercu.

Naprawdę, och, mogłabym sobie wyobrazić, jak niektórzy nastolatki mówią, och, to jest Paul. Kochamy go. Paul nie jest i nie ukrywa, jak bardzo zależy mu na tej konkretnej kongregacji.

A więc, jeśli stosuje exodium , tak, niech tak będzie. Chce wywołać reakcję. Zna tę strategię retoryczną.

A jednak nie jest to strategia retoryczna mająca na celu jedynie retorykę, ale mająca na celu przekazanie ludziom jego najprawdziwszych intencji i pragnień. On głęboko się o nich troszczy. W wersecie 5 widzisz aluzję do wsparcia finansowego, którego kościół udzielał Pawłowi.

Ze względu na wasze partnerstwo w ewangelii od pierwszego dnia aż do teraz, jeśli współpracowali z Pawłem w znaczący sposób, być może nie zrobili tego w lepszy sposób niż poprzez swój wkład finansowy. Za to Paweł jest wdzięczny. Patrząc na dziękczynienie, pozwólcie mi po prostu podkreślić kilka rzeczy, za które Paweł dziękuje tutaj.

Dziękuję mojemu Bogu, pisze, za wszystkie moje wspomnienia dla ciebie. Wow, pamięć to dobra rzecz. To jedna z rzeczy, których nie jestem znawcą Starego Testamentu, ale to jedna z rzeczy, które lubię i cieszę się w Starym Testamencie.

Czasami czytanie i przechodzenie przez słowa pamiętaj. Jeśli pamiętasz tylko relacje, doświadczenie z Bogiem i wszystko, co było w przeszłości, powinno to wpłynąć na to, jak patrzysz na rzeczy. Paweł naprawdę poświęca czas, aby pamiętać o tych ludziach, ponieważ są mu drodzy.

Wyraził to bez wahania w swoim dziękczynieniu. W swoim dziękczynieniu faktycznie pokazuje, że modli się z radością. I w rzeczywistości dziękuje Bogu za tak wspaniałe partnerstwo, które nadal istnieje między nim a tym konkretnym kościołem.

Byli wspaniałymi partnerami. To wspaniała rzecz, za którą można dziękować Bogu. A to partnerstwo przejawia się na różne sposoby.

Dzięki temu partnerstwu mógł on wyrazić zapewnienie o dobrym dziele Boga wśród nich. Uważam za bardzo interesujące, że Paweł może wygłosić kilka śmiałych stwierdzeń, takich jak wersec 6. I jestem pewien, że Ten, który rozpoczął dobre dzieło w was, doprowadzi je do końca w dniu Jezusa Chrystusa. Pozwólcie mi się zatrzymać i zapytać, dlaczego? Dlaczego Paweł wyraża wszystkie te wielkie podziękowania? Cóż, pozwólcie, że dam wam jedną lub dwie rzeczy do przemyślenia.

Już podkreśliłem kilka rzeczy. Ale zajmują one szczególne miejsce w jego sercu. Jeśli nie widzieliśmy tego u Pawła gdzie indziej, to dlatego powinniśmy pomyśleć o jego relacji z tymi ludźmi.

Dla Pawła prawdziwe partnerstwo naprawdę ma znaczenie. I dlatego może powiedzieć, że Bóg jest jego świadkiem, że ma głębokie pragnienie kościoła w Filipi.

Głębokie pragnienie, jak usłyszysz, jak mówię kilka razy w tej serii wykładów, Paweł szybko dziękuje Bogu, zachęca serce pełne wdzięczności i modli się.

Myślę, że modlitwa u Pawła jest jednym z tematów niedocenianych we wszystkich badaniach Pauline. To człowiek, który lubi mówić o modlitwie i zaczyna od listów z modlitwą i tym wszystkim. Spójrz, jak się modli i wyraża swoją modlitwę od wersetu 9. I modlę się, aby wasza miłość wzrastała coraz bardziej, aby wasza miłość wzrastała.

Paweł będzie dalej wyrażał naturę tej miłości. To nie tylko więź emocjonalna, którą ma z nimi, ale jest to więź wyrażana z mądrością i wszelkim rozeznaniem. Paweł w swojej modlitwie o petycję będzie dalej prosił, aby podczas modlitwy ich miłość wzrastała z wszelką mądrością i rozeznaniem, modli się, aby mogli uznać to, co doskonałe, i tak być czystymi, moralnymi i nienagannymi na dzień Chrystusa, napełnionymi owocem sprawiedliwości, który przychodzi przez Jezusa Chrystusa.

Ku chwale i uwielbieniu. Pamiętaj, wspominałem, jak używał uwielbienia i nagany ku chwale Boga. Paweł modli się o moralną doskonałość i mówi o owocach sprawiedliwości.

W Liście do Galatów, który nie jest częścią naszego testu, Paweł używa tej samej metafory, aby mówić o owocu ducha. Owoc rodzi się z naturalnego wzrostu. Sprawiedliwość dla wierzącego nie jest czymś, co jest narzucane.

Dla tych, którzy wzrastają w Chrystusie, ta moralna czystość staje się naturalnym wynikiem ich wzrostu. I modli się, aby stało się to realne wśród wierzących w wiarę. Modląc się o moralne aspiracje dla kościoła, modli się, aby stało się to tak realne aż do dnia Chrystusa lub w dniu Chrystusa, w eschatologicznych ramach czasowych.

Lubię Paula i podoba mi się, jak wydobywa te rzeczy. A ja może powinnam się tu zatrzymać i pokazać wam niektóre tematy, które podkreśla w swojej modlitwie, abyście mogli sami to przemyśleć. Niezależnie od tego, czy prowadzicie samochód, czy studiujecie ten temat razem, po prostu o tym pomyślcie.

Jeśli siedzisz przed biurkiem, to sugerowałbym, żebyś otworzył Biblię i zaczął przyglądać się tym tematom w modlitwie. Radość, radowanie się, braterstwo lub partnerstwo, wspomnienie ewangelii do tej pory, miłość i uczucie, dzień Chrystusa, hojność kościoła. Spójrz, jak te tematy poruszają się od samego początku aż do tego czasu i zacznij rozumieć, co dzieje się w kontekście relacji Pawła z tym kościołem.

Chciałbym po prostu zamknąć dyskusję od wersetu 1 do 11 cytatem Bena Witheringtona, innym cytatem Bena Witheringtona. Słyszeliście, jak często się do niego odnoszę, ponieważ jest jedną z osób, która niedawno opublikowała komentarz do Listu do Filipian. Chcę skorzystać z jego przemyśleń na ten temat.

Ben Witherington pisze: Nacisk na myślenie i refleksję umysłową wyróżnia List do Filipian spośród innych dokumentów Pawła, ponieważ w około dziesięciu miejscach użyto greckiego słowa *phroneo*, które oznacza myśleć, przetwarzać umysłowo, co jest pokrewne w Liście do Filipian w porównaniu do zaledwie 11 w innych niekwestionowanych listach Pawła. Paweł zamierza rzucić wyzwanie kościołowi w jego sposobie myślenia. Do tej pory widzieliście, jak rozwijają się tutaj relacje i duchowość.

I dalej podkreśli kilka rzeczy. Pozwólcie, że po prostu zwrócę uwagę na kilka rzeczy. Narracja, którą tu śledzimy, została sklasyfikowana przez Bena Witheringtona jako wyraźne przyjęcie przez Pawła starożytnej retoryki, a następnie kontynuowanie jej z Nareshu w jego ramach retorycznych.

Z tego powodu Witherington, którego komentarz jest w zasadzie uprawniony do takiego efektu, będzie kontynuował, mówiąc: Narracja przygotowuje grunt pod to, co następuje, mówiąc słuchaczom, z jakimi trudnościami Paweł i jego ewangelie się zmagali, aby rozwiać ich obawy dotyczące Pawła i dać im przykład, jak zachowywać się w obliczu przeciwności i możliwych przeciwników. Więc Witherington będzie po prostu próbował powiedzieć: Hej, wiecie co? Paweł wie, wiecie, Paweł wie, że tak naprawdę ci ludzie niekoniecznie cierpią, ale ponieważ on cierpi, może wykorzystać to, aby faktycznie pokazać im, że są dla nich dobrym wzorem, wiedząc doskonale, że zdobył ich zaufanie i że będą po jego stronie. W wersetach od 12 do 26 przyjrzymy się tylko kilku obszarom tego.

Niektóre z obserwacji, ogólne obserwacje, które przedstawię tutaj, zanim przejdę do ich rozpakowania w późniejszym wykładzie. Zobaczysz, że publiczność jest tutaj wtajemniczona w kilka rzeczy, i być może powinienem przeczytać tekst. Chcę, abyście wiedzieli, bracia, że to, co mi się przydarzyło, naprawdę posłużyło do rozwoju ewangelii, tak że stało się znane w całej straży cesarskiej lub niektórych tłumaczeniach pretorium i wszystkim innym, że moje uwięzienie jest dla Chrystusa.

A większość braci, nabrawszy ufności w Panu przez moje uwięzienie, o wiele śmieiej głosi słowo bez lęku. Niektórzy wprawdzie głoszą z zazdrości i rywalizacji, ale inni z dobrej woli. Ci ostatni czynią to z miłości, wiedząc, że jestem tu postawiony dla obrony ewangelii.

Pierwszy głosi Chrystusa z egoistycznej ambicji, nie szczerze, ale myśląc, że mnie dotknie w moim uwięzieniu. Cóż zatem? Tylko w każdy sposób, czy to w pozorach, czy w prawdzie, Chrystus jest głoszony, i w tym się raduję. Wrócę, aby móc wydobyć i pokazać wam niektóre cechy tego fragmentu.

Ale chcę też zostawić was z kilkoma rzeczami, które do tej pory zostały omówione w Liście do Filipian. Paweł pozdrowił kościół, ale Paweł wrócił do czegoś, co nie jest tak podkreślane w dzisiejszych chrześcijańskich lub naukowych dyskusjach na temat tej

księgi, na co chcę zwrócić waszą uwagę, ponieważ dla Pawła relacje mają znaczenie, relacje międzyludzkie mają znaczenie, i widzieliśmy to do tej pory w tych kilku wersetach.

Braterstwo, partnerstwo i przyjaźń są częścią rozmowy i są wszędzie w sposobie, w jaki przedstawia ludzi i układa ramy swojego wykładu. Po drugie, relacja z Bogiem ma znaczenie. W takim stopniu, w jakim podziękuje Bogu na samym początku listu, aby pokazać, że rozumie, że życie w Panu Jezusie Chrystusie jest przeżywane dosłownie pod panowaniem Boga.

Chcę również podkreślić fakt, że modlitwa jest ważna dla Pawła. Być może nie słyszycie o tym zbyt wiele. Jestem tutaj, aby powiedzieć wam, że Paweł to rozumie.

Nawet pisząc swój list, chciał, potrzebował, aby kościół wiedział, że modlitwa się liczy, i szukał Bożej pomocy w ich imieniu i prosił o Bożą pomoc, aby mogli również uczynić tę część swojego życia. Wprowadzając ramy dla reszty dyskusji, Paweł zamierza nam pokazać, że jako prawdziwi przyjaciele, muszą wiedzieć, co się dzieje, że jest świadomy, że chociaż ma wspaniałych przyjaciół, niektórzy wykorzystują jego uwięzienie i głoszą ewangelię z egoistycznej ambicji, ale on zamierza trzymać się kursu. Chcą, aby Bóg był uwielbiony.

On chce, aby jedność i przyzwoitość były częścią ciała Chrystusa. Przedstawi modele, które należy naśladować, aby kościół stał się mężczyznami i kobietami, jakimi Bóg chce, aby byli w rzymskiej kolonii zwanej Filipi, gdzie otaczająca społeczność może być pogańska, może uprawiać magię, może żyć na różne sposoby, ale chrześcijanie żyją zgodnie ze standardami Chrystusa. Mam nadzieję, że na samym początku tej dyskusji na temat rozdziału 1 Listu do Filipian, jesteście mniej więcej w połowie, że zaczynasz rozumieć, co Paweł próbuje przekazać, i chciałbym poprosić, abyś przechodząc przez ten proces uczenia się, przyswoił to sobie, zastanowił się nad tym i być może zadał sobie pytanie, w jakim stopniu mogę się tego nauczyć lub wnieść coś z tego do mojej osobistej drogi z Chrystusem Jezusem? Jeśli znajdziesz coś pożytecznego w przyjaźni, partnerstwie, modlitwie i dziękczynieniu, myślę, że mogłeś mieć bardzo dobry początek i mam nadzieję, że w trakcie wspólnej nauki będziemy nadal wzrastać i stawać się wiernymi naśladowcami Chrystusa Jezusa.

Dziękujemy za dołączenie do naszego procesu nauki biblijnej tutaj na Prison Epistles. Mam nadzieję, że wrócisz i będziesz kontynuować tę naukę z nami.

To jest dr Dan Darko w jego serii wykładów na temat Prison Epistles. To jest sesja 9, Filipian 1.